

A nyní otevři své nitro, můj synu...
a pohlédni až do samotných počátků všech věků.
Pocítíš prvotní síly tvoření, tak mocné,
že sama podstata bytí ztrácí svůj význam
v tom nekonečném koloběhu hmoty a času...
Jsou v nich ukryty odkazy prastarých bohů
pokračující po miliony let stále dál a dál...
A jedním z nich je můj synu i dar ušlechtilosti ryzího kovu.
V potu tváře byl vydobyt z pravěkých hornin a žářem ohně přetvořen až
k samotné dokonalosti.
Dříme v něm mocná síla samotného Draka.
Teď mu zbývá vdechnout jen duši a potom se tento meč stane nerozdělit
elnou součástí tvého Já.
A věř mi, synu, je to dobrý přítel...

Krvavé krůpěje na listech růží
černých jak noc, jak perutě vran
kanou jak parafín pohřebních svící
v půlnočním svitu měsíčních bran

Utkaný z pavučin v propastech věků
je magický rituál prahmotných sil
zrození oceli ve znaku Dračím
bys krůpěje rudé rosy pil

Teď je síla tvá jak skála ohněm bouří kalená
tím kouzlem dávných časů tvoji mysl ovládá
teď je síla tvá jak ocel z nitra země zrozená
to mystérium duše tvému meči sílu dá

Krvavé krůpěje na listech růží
černých jak noc, jak perutě vran
kanou jak parafín pohřebních svící
v půlnočním svitu měsíčních bran

Magický rituál síly tvoření
symbolem kříže dá oceli tvar
v čepelích blesků Dračího dechu
do srdce vstřebáš ten mocný dar

Teď je síla tvá jak skála ohněm bouří kalená
tím kouzlem dávných časů tvoji mysl ovládá
teď je síla tvá jak ocel z nitra země zrozená
to mystérium duše tvému meči sílu dá

Pouť tvá je zrádná a dlouhá
a Ódin postavil stráž
na křídlech Dračích nechej se nést
meč, sílu, odvahu máš